

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

nr. 212.043 van 15 maart 2011

A. 189.280/V-1780

In zake: **AERTS** Myriam,
die woonplaats kiest
Groenstraat 8A
1501 Buizingen,

tegen:

**de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
van Brussel-Hoofdstad,**

die woonplaats kiest bij
Mr. Geoffroy GENERET, advocaat,
Terkamerenlaan 27
1000 Brussel.

Tussenkommende partij:

PAPPAERT Gerda,
die woonplaats kiest
Stationsstraat 4
1755 Gooik.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,

Gezien het op 7 augustus 2008 ingediende verzoekschrift, waarbij Myriam AERTS de nietigverklaring vordert van het besluit van 5 juni 2008 van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad (GGC);

Gezien het op 22 april 2009 ingediende verzoekschrift, waarbij Gerda PAPPAERT vraagt als tussenkommende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 30 juni 2009 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gelet op arrest nr. 210.426 van 14 januari 2011 waarbij de debatten worden heropend en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de openbare terechtzitting van 15 februari 2011 om 10 uur;

Gelet op de kennisgeving van dit arrest aan de partijen;

Gehoord het verslag van de Heer ANDERSEN, eerste voorzitter van de Raad van State;

Gehoord de opmerkingen van Mr. M. TABET, loco Mr. M. DETRY, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. Ch.- H. de LA VALLEE POUSSIN, loco Mr. G. GENERET, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de Heer WIMMER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

I. UITEENZETTING VAN DE FEITEN

Overwegende dat de volgende feiten dienstig voor het geding als volgt kunnen worden samengevat:

Op de vergaderingen van 8 en 29 maart, 2, 9 en 21 mei, 6 en 11 juli, 1 oktober en 5 november 2007 heeft het Onderhandelingscomité – Sector XV het voorontwerp van besluit "houdende het statuut van de personeelsleden van de diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad" onderzocht.

Het ontwerp van besluit "houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad" is voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State, die haar advies 43.959/2 op 11 februari 2008 heeft uitgebracht.

Op 5 juni 2008 heeft de verwerende partij het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad goedgekeurd.

Dat is de bestreden handeling. Het besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2008.

Tegen de bestreden handeling is nog een ander beroep tot nietigverklaring ingesteld (zaak ingeschreven op de rol onder het nr. A. 190.186/VIII-6630). Bij het arrest YERNAUX nr. 210.163 van 29 december 2010 zijn de artikelen 18, tweede lid, 1°, 22, § 1, tweede lid, 139, eerste lid, 1° en 4°, en tweede lid, 1°, 2° en 4°, en 198 van de bestreden handeling vernietigd.

Een samenwerkingsakkoord dat op 5 juni 2008 is gesloten tussen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie over de oprichting van een gezamenlijke commissie van beroep inzake ambtenarenzaken en gemeenschappelijke raden van beroep voor het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 september 2008 (opnieuw bekendgemaakt op 18 september 2008), bepaalt het volgende:

- " Hoofdstuk I. - Commissie van beroep inzake ambtenarenzaken
- Artikel 1. Voor de beroepen inzake stage, evaluatie, afwezigheden, verloven, disponibiliteit wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst en verklaring van definitieve beroepsongeschiktheid wordt een gezamenlijke commissie van beroep voor de Diensten van het Verenigd College en het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest opgericht.
- Art. 2. Onverminderd artikel 3, worden de samenstelling, de procedures en de werking van de in artikel 1 bedoelde commissie van beroep bepaald overeenkomstig de artikelen 19 tot 23, 49 tot 52, 134, 135, 137, § 2, 251, tweede lid, en 252 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 1999 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, hierna genoemd «gewestelijk statuut».
- Art. 3. In afwijking van artikel 19, eerste lid, 2°, van het gewestelijk statuut, duidt het Verenigd College per taalrol drie ambtenaren van niveau A aan die zetelen telkens bedoelde commissie samenkomt op beroep van een ambtenaar van de Diensten van het Verenigd College.
- Hoofdstuk II. - Raden van beroep
- Art. 4. Er wordt een raad van beroep ingesteld gezamenlijk voor de Diensten van het Verenigd College en het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die de beroepen inzake tuchtregeling behandelt van de ambtenaren van de Diensten van het Verenigd College van alle niveaus, uitgezonderd de ambtenaren-generaal.

Er wordt een raad van beroep van de ambtenaren-generaal ingesteld gezamenlijk voor de Diensten van het Verenigd College en het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die de beroepen inzake tuchtregeling behandelt van de ambtenaren-generaal van de Diensten van het Verenigd College.

Art. 5. Onverminderd de artikelen 6 en 7, worden de samenstelling en de procedure van de in artikel 4 bedoelde raden van beroep, bepaald overeenkomstig de artikelen 286 tot 300 van het gewestelijk statuut.

Art. 6. In afwijking van artikel 286, § 1, 2°, van het gewestelijk statuut, worden de assessoren en hun plaatsvervanger, die binnen de afdelingen de overheidsdelegatie vormen, door het Verenigd College aangewezen uit een lijst opgemaakt door de directieraad, telkens bedoelde raad samenkomt op beroep van een ambtenaar van de Diensten van het Verenigd College.

Art. 7. In afwijking van artikel 289, eerste lid, van het gewestelijk statuut, wordt, voor elke zaak waarbij een ambtenaar van de Diensten van het Verenigd College is betrokken, een ambtenaar van de Diensten van het Verenigd College door de directieraad aangewezen om het bestreden voorstel voor de in artikel 4, eerste lid, bedoelde raad van beroep te verdedigen.

Wat betreft de in artikel 4, tweede lid, bedoelde raad van beroep, gebeurt de aanwijzing door de Leden van het Verenigd College, bevoegd voor het Openbaar Ambt, voor elke zaak waarbij een ambtenaar-generaal van de Diensten van het Verenigd College is betrokken.

HOOFDSTUK III. - Slotbepaling

Art. 8. Dit samenwerkingsakkoord treedt in werking op dezelfde datum als het besluit van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 5 juni 2008 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren en stagiairs van de Diensten van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad".

Tegen dat samenwerkingsakkoord is een beroep tot nietigverklaring ingesteld (zaak ingeschreven op de rol onder het nr. A. 190.170/IX -6103). Dit beroep is verworpen bij het arrest DE COSTER nr. 204.847 van 7 juni 2010;

II. IN RECHTE

A. ONTVANKELIJKHEID

Overwegende dat verzoekster betoogt dat zij zowel een persoonlijk als een functioneel belang heeft bij het beroep; dat zij, wat het eerste betreft, aanvoert dat zij lid is van het vastbenoemde personeel van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, dat zij op 1 januari 1995, na de splitsing van de provincie Brabant, overgeheveld is naar de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, dat de bestreden handeling de rechtspositionele bepalingen die op haar van toepassing waren, opheft en vervangt, en dat de bepalingen van de bestreden handeling dus bedoeld zijn om op haar van toepassing te zijn en bovendien in voorkomend geval ertoe kunnen leiden dat persoonsgerichte maatregelen worden genomen die haar nadeel kunnen berokkenen, dat zij, om te doen blijken van haar functioneel belang, aanvoert dat zij afgevaardigde is van de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD), een representatieve vakorganisatie, dat zij de ACOD vertegenwoordigt

heeft in sectorcomité XV bij de onderhandelingen over het ontwerp dat de bestreden handeling zou worden, en dat zij in die hoedanigheid annulatiemiddelen uitzet die ontleend zijn aan schending van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en van de prerogatieven die zij krachtens die wet geniet;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij betwisten dat zij dit belang heeft; dat zij betogen dat, hoewel het om een verordening gaat, verzoekster alleen belang heeft om die bepalingen ervan te bestrijden waarvan zij aantoonde dat zij haar persoonlijk nadeel berokkenen, wat ten hoogste het geval zou zijn wat de artikelen 106 (vierde middel) en 280 (vijfde middel) betreft, dat zij evenmin doet blijken van een functioneel belang bij gebrek aan enig mandaat waarbij zij gemachtigd wordt haar vakorganisatie te vertegenwoordigen en dat, zelfs in de veronderstelling dat zij een dergelijk mandaat zou kunnen overleggen, haar functioneel belang tot het tweede middel beperkt zou zijn;

Overwegende dat een ambtenaar er belang bij heeft de nietigverklaring van een verordening te vorderen, niet alleen wat betreft de bepalingen die nu reeds op hem van toepassing zijn en die hem onmiddellijk nadeel berokkenen, maar ook die welke op hem in de toekomst van toepassing zouden kunnen zijn en hem dan nadeel kunnen berokkenen; dat weliswaar relatief gemakkelijk de eerstgenoemde kunnen worden bepaald, maar dat het problematischer is aan te geven welke de laatstgenoemde bepalingen zouden kunnen zijn; dat behalve voor de bepalingen waarvan zou kunnen worden aangetoond dat ze nooit op hem van toepassing zullen zijn, de ambtenaar een persoonlijk belang heeft bij de nietigverklaring van geheel de bestreden handeling of een deel ervan; dat het derhalve niet van belang is of hij daarenboven al dan niet een functioneel belang heeft; dat het belang bij het beroep evenwel losstaat van het belang bij het middel;

B. GEGRONDHEID

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan de "schending van artikel 92bis, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, aan een onregelmatige rechtsgrond en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handeling velerlei bepalingen bevat die in essentie ontstaan zijn of voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van het samenwerkingsakkoord tussen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad, met betrekking tot de oprichting van een gezamenlijke commissie van beroep inzake ambtenarenzaken en gemeenschappelijke raden van beroep voor het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Diensten

van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad (zie de artikelen 18 tot 22, 62, § 3, 79, § 3, 80, §§ 2 en 3, 164 en 213, wat betreft de commissie van beroep inzake ambtenarenzaken, en de artikelen 130 (lees: 136) tot 149 en 157 wat betreft de raad van beroep inzake tuchtregeling), terwijl met dit akkoord niet ingestemd is door het Brussels Hoofdstedelijk Parlement en de Verenigde Vergadering van de GGC", welke instemming volgens haar vereist is aangezien het akkoord de betrokken ambtenaar bindt, die uit de aard der zaak Belg is in de zin van artikel 92bis van de voornoemde wet van 8 augustus 1980; dat verzoekster eraan toevoegt dat de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zich door middel van het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2008 ontdoet van een deel van haar bevoegdheden door het aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over te laten de beroepen te regelen die door de ambtenaren van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie worden ingesteld in verscheidene rechtspositionele aangelegenheden, dat de aangelegenheden betreffende het personeelsstatuut van elk bevoegdheidsniveau weliswaar onder de bevoegdheid van de uitvoerende macht vallen, maar dat dit niet belet dat een regering, door een deel van haar bevoegdheden over te dragen aan de regering van een ander bevoegdheidsniveau, zich ontdoet van een deel van de bevoegdheden die haar opgedragen zijn door de Grondwet en de wetten tot hervorming van de instellingen en dat zulk een overdracht van bevoegdheden volgens artikel 92bis van de voormelde bijzondere wet van 8 augustus 1980 niet zonder de instemming van de wetgevende macht kan geschieden;

Overwegende dat de Raad van State een soortgelijk middel, dat hem is voorgelegd in zijn arrest nr. 210.163 van 29 december 2010, ontvankelijk heeft verklaard in zoverre het betrekking heeft op de bevoegdheid van de steller van de bestreden handeling, en het gegrond heeft verklaard en dienovereenkomstig de artikelen 18, tweede lid, 1°, 22, § 1, tweede lid, en 139, eerste lid, 1° en 4°, van de bestreden handeling heeft vernietigd; dat het beroep, voor zover het de nietigverklaring van diezelfde bepalingen beoogt, doelloos is geworden; dat bovendien de samenwerkingsakkoorden bedoeld in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen uitdrukkelijk uitgesloten zijn van het toepassingsgebied van artikel 14bis van de gecoördineerde wetten, volgens hetwelk alleen de overheden genoemd in het tweede lid gerechtigd zijn om tot staving van een beroep tot nietigverklaring voor de Raad van State de schending van de in het eerste lid opgesomde vormvereisten aan te voeren; dat artikel 92bis, § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 alleen aan de samenwerkingsgerechten de bevoegdheid opdraagt om de geschillen tussen de contracterende partijen die voortvloeien uit de uitlegging of de tenuitvoerlegging van deze akkoorden te beslechten; dat verzoekster, in zoverre zij in hoofdzaak een

onwettigheid van het voormelde samenwerkingsakkoord aanvoert, geen belang heeft bij het middel;

Overwegende dat verzoekster een tweede middel ontleent aan de "schending van artikel 2, § 1, 1°, a) en b), van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, alsmede van hoofdstuk III - «De onderhandelingscomités» - van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, doordat de bestreden handeling, zoals zij bekendgemaakt is, heel wat bepalingen bevat die basisregelingen zijn met betrekking tot het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van het personeel van de GGC en van wezenlijk belang zijn, waarover geen onderhandelingen zijn gevoerd in sectorcomité XV, niet over de bepalingen als zodanig, noch over de versie die bekendgemaakt is, terwijl krachtens de aangevoerde bepalingen vooraf over iedere ontwerpbeplanning van die aard onderhandeld moet worden, en, indien een ontwerpbesluit belangrijke wijzigingen ondergaat nadat de onderhandeling is afgesloten en nadat de afdeling Wetgeving van de Raad van State haar advies heeft uitgebracht, opnieuw over het ontwerp moet worden onderhandeld in het bevoegde onderhandelingscomité"; dat zij onderstreept dat het dispositief van de bestreden handeling, zoals het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, op heel wat belangrijke punten verschilt van de tekst waarover onderhandeld is, en dat dit ook geldt voor de bepalingen die de artikelen 18 tot 22 zijn geworden, waarin de inhoud is verwerkt van het samenwerkingsakkoord dat op 5 juni 2008 is gesloten, en die bepalingen bevatten die niet in de oorspronkelijke tekst voorkwamen, en de artikelen 138 tot 148, die betrekking hebben op belangrijke onderdelen van het administratief statuut;

Overwegende dat iedere ambtenaar mag verwachten dat over de belangrijkste regelgevingen die met zijn statuut verband houden overleg wordt gepleegd met de vakbonden; dat het middel bijgevolg ontvankelijk is;

Overwegende dat in casu het ontwerpstatuut, zoals het aan de vakorganisaties is voorgelegd, wel degelijk bepalingen bevatte betreffende de beroepen van de ambtenaren, zowel inzake stage, evaluatie, afwezigheden, verloven, beschikbaarheid wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst en verklaring van definitieve beroepsongeschiktheid, als in tuchtzaken; dat vanaf het begin van het overleg met de vakbonden deze de wens hebben geuit dat het ontwerpstatuut wordt aangevuld met bepalingen die de regels inzake de werkwijze en de samenstelling van de commissies en raden van beroep verduidelijken, teneinde het ontwerpstatuut nauwer te laten aansluiten bij dat van de ambtenaren van het Brussels Hoofdstedelijk

Gewest; dat de verwerende partij de vakorganisaties snel heeft laten weten dat het de bedoeling was om door middel van een samenwerkingsakkoord gemeenschappelijke commissies en raden van beroep op te richten voor de GGC en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest; dat uit de verscheidene processen-verbaal waarin over deze onderhandelingen verslag wordt uitgebracht blijkt dat de vakbonden aan de overheid regelmatig vragen hebben gesteld over de keuzes die voor deze beroepen zouden worden gemaakt, waarbij zij hun voorkeur hebben te kennen gegeven voor afstemming op het statuut van de ambtenaren van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest; dat uit het proces-verbaal nr. 10/2007 van de vergadering van het Onderhandelingscomité-Sector XV van 5 november 2007 blijkt dat de vakbonden begrepen hebben dat het voornoemde samenwerkingsakkoord de vragen die waren gerezen inzake de samenstelling en de werkwijze van de gemeenschappelijke raden en commissies van beroep zou oplossen, terwijl de overheid zich ertoe verbond de bepalingen van het statuut van de Brusselse ambtenaren daarop toepasselijk te verklaren; dat in het slotprotocol nr. 2007/28 uitdrukkelijk staat dat "de procedure en de werking van de commissie en van de raden van beroep die van toepassing zijn op de ambtenaren van de diensten van het Verenigd College, precies dezelfde zijn als die welke van kracht zijn voor het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest"; dat het samenwerkingsakkoord dat op 5 juni 2008 tussen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad tot stand is gekomen zich louter ertoe bepaalt de samenstelling te regelen van de commissie van beroep en de raden van beroep gemeenschappelijk voor de twee overheden, naargelang het beroep wordt ingesteld door een ambtenaar van het Gewest of door een ambtenaar van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie; dat het bestreden statuut wel degelijk de bepalingen van het statuut van de ambtenaren van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest overneemt wat de regels inzake de werkwijze van de raden en commissies van beroep betreft; dat in die omstandigheden de regels betreffende het overleg met de vakbonden niet geschonden zijn, enerzijds omdat de overheid de vakorganisaties de mogelijkheid heeft geboden om zich met kennis van zaken uit te spreken over de vragen die de voorgenomen regeling deed rijzen, en anderzijds omdat de overheid de verbintenis die zij in het slotprotocol van de onderhandelingen had aangegaan is nagekomen door de bepalingen van het statuut van de Brusselse ambtenaren toe te passen; dat het tweede middel bijgevolg niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekster een derde middel ontleent aan de "schending van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van de regels betreffende de bevoegdheidsverdeling vastgesteld door of krachtens de Grondwet, en aan onbevoegdheid van de steller van de handeling doordat bij haar artikel 198 de toekenning van een vakbondsverlof wordt geregeld terwijl krachtens de regels betreffende de bevoegdheidsverdeling waarnaar

hierboven wordt verwezen de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel tot de bevoegdheid van de federale overheid blijven behoren";

Overwegende dat de Raad van State een soortgelijk middel dat hem is voorgelegd in zijn voornoemd arrest nr. 210.163 van 29 december 2010 gegrond heeft verklaard en artikel 198 van de bestreden handeling bijgevolg nietig heeft verklaard; dat in dit opzicht het beroep doelloos is geworden;

Overwegende dat verzoekster een vierde middel ontleent aan de "schending van artikel 87, § 1, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, aan de schending van artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 december 2000 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen (APKB), aan de schending van de algemene beginselen van het bestuursrecht en inzonderheid van het beginsel van behoorlijk bestuur en billijke rechtspleging, alsook inzonderheid van het beginsel van vast dienstverband bij de overheid, aan de schending van het gelijkheidsbeginsel en het beginsel van niet-discriminatie, verankerd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, en aan machtsoverschrijding, doordat krachtens artikel 106 van de bestreden handeling de mandaten van leidend ambtenaar en adjunct-leidend ambtenaar verleend worden aan personen die bij arbeidsovereenkomst in dienst worden genomen, terwijl de leidend ambtenaar en de adjunct-leidend ambtenaar krachtens de bepalingen en de algemene beginselen waarnaar hierboven verwezen wordt, binnen een zuiver administratieve overheid niet bij arbeidsovereenkomst in dienst mogen worden genomen doordat zij een ambt bekleden dat uitsluitend verband houdt met de uitoefening van het openbaar gezag";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat bij het lezen van artikel 105 van de bestreden handeling blijkt dat de mandaten van leidend ambtenaar en adjunct-leidend ambtenaar van tijdelijke aard zijn en voor een duur van vijf jaar toegekend worden en dat daaruit volgt dat die functies weliswaar niet vallen onder hetgeen bepaald is in artikel 2, 4°, van het APKB, maar daarentegen wel perfect voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 2, 1°, van het APKB, waarin wordt bepaald dat een tijdelijke indienstneming bij arbeidsovereenkomst mogelijk is;

Overwegende dat, zoals er in het arrest GODARD nr. 188.837 van 16 december 2008 op wordt gewezen, artikel 4, § 1, 4°, van de wet van 22 juli 1993 houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken, zoals het is gewijzigd bij de wet van 26 maart 1991, de Koning heeft gemachtigd managers in dienst te nemen

om via een arbeidsovereenkomst de hoogste administratieve functies uit te oefenen; dat het APKB de gemeenschaps- en gewestregeringen niet verbiedt op dezelfde manier tewerk te gaan en dit niet zou kunnen doen; dat bovendien deze hoge ambten - die in feite de hoogste bij het federale ambt zijn - de uitoefening van prerogatieven van het openbaar gezag impliceren; dat de Koning weliswaar bij het besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om managers bij arbeidsovereenkomst in dienst te nemen, maar hen een tijdelijk statuut heeft gegeven; dat niets de verwerende partij verplichtte hetzelfde te doen; dat de afdeling Wetgeving in haar advies L. 31.372/1 van 22 maart 2001 trouwens heeft opgemerkt dat "het APKB als algemeen beginsel poneert dat de statutaire tewerkstelling een vast dienstverband impliceert en uitsluit dat een statutaire ambtenaar slechts tijdelijk zou worden aangeworven. Tijdelijke aanwervingen impliceren, althans volgens de in het APKB neergelegde beginselen, een contractuele tewerkstelling"; dat, ten slotte, artikel 87, § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen niet van toepassing is op de indienstneming van arbeidscontractanten; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekster een vijfde middel ontleent aan de "schending van de algemene rechtsbeginselen en inzonderheid van het beginsel dat bestuurshandelingen niet terugwerken, en aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handeling, die op 5 juni 2008 aangenomen is, uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2008, terwijl krachtens de algemene beginselen waarnaar hiervoor verwezen wordt, bestuurshandelingen geen terugwerkende kracht mogen hebben"; dat zij in haar memorie van wederantwoord aanvoert dat het bestreden besluit nieuwe bepalingen bevat die door de terugwerking ervan bovenop de oude bepalingen komen en dat daaruit bijgevolg rechtsonzekerheid kan ontstaan, inzonderheid door de werking van de herplaatsingen en de anciënniteiten;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij erop wijzen dat terugwerking wordt aanvaard wanneer zij geen nadeel berokkent of geen verkregen rechten aantast en dat zulks in casu het geval is, daar alle rechten die aan de personeelsleden door de opgeheven teksten worden toegekend gegarandeerd zijn en zelfs uitgebreid worden (bijvoorbeeld de artikelen 100, 227 tot 230, 236, 239, § 1, 277 en 278);

Overwegende dat verzoekster als zodanig niet aantoonde dat de terugwerking haar nadeel berokkent of haar verkregen rechten aantast; dat het middel bijgevolg niet kan worden aangenomen;

C. KOSTEN

Overwegende dat er, gelet op de toedracht van de zaak, grond is om de verwerende partij te verwijzen in de kosten van het beroep en de tussenkomende partij de kosten van haar tussenkomst te laten dragen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is gedeeltelijk doelloos geworden en wordt voor het overige verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 300 euro, komen ten laste van de verwerende partij ten belope van 175 euro en van de tussenkomende partij ten belope van 125 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting van de Ve kamer, op vijftien maart tweeduizend elf, door:

de HH.	R. ANDERSEN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	L. HELLIN,	kamervoorzitter,
	J. JAUMOTTE,	staatsraad,
Mevr.	M.-Chr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Eerste Voorzitter van de Raad van State,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.